

Pui Caricului

Revista satirică și umoristică

Abonamentul:

Pe an Lei 20—
Pe 1/2 an „ 10—
Pe 1/4 an „ 6—

Redactor: Tepeșuș.

Redacția și administrația la
„Tipografia Sătearușului“
Săliște (jud. Sibiu).

Anunțuri se primesc după
învoială

Prețul unui exemplar:
1 Leu

Intrarea triumfală a Măriei Sale Bacșiș pașa în ograda vieții publice.

Zicala e cam veche, dar însă trebuie să credem că cel puțin înainte de potop, — dacă nu mai încoace, — a fost totuși o vreme când beizadeaua Bacșiș umbla zdrențos, ca orice cerșetor, și fiecare om de omenie să uita cu scârbă la el...

Când Babilonenii au vrut să facă turnul lor, — care nu era nici pe jumătate așa de înalt ca turnul permiselor nepermise din vremea potopului gheeftărilor schuleriane, — deabia a îndrăznit un maistăr cărămidar să lege prietenie cu Bacșișul și dintr'odată jupâneasa Vrajbă, — care era detectivă, — a și mes-tecat limbile Babilonenilor de și Sașii din Rusciori nu-i mai

„Pe ce-a fost, nu dă jidovul nimic“..

înțelegeau.

Negustorul Iuda când a vândut pe Hristos a cerut partea lui de bacșiș însă n'a apucat să cumpere nici măcar frânghie din bacșișul primit că l'a și luat în primire Scaraoschi. Pe vremea Romanilor acei cari îndrăzneau să ia bacșiș (sau mita) erau legați la stâlp în mijlocul pieții și bătuti cu vergi în fața mulțimei.

Astăzi însă Bacșiș-Pașa își trăește cea mai înfloritoare epocă. De sus până jos și de jos până sus e răsfățatul tuturor cari din întâmplare au în mână un șurub de-al vieții publice. Pretutindeni e primit mai cu alaiu ca Argentoianu prin Banat, toate ușile îi sunt deschise, — chiar și cea

dela industrie, — nu face anti-sambra pe nicairea și nu cunoaște în drumul lui piedeci. Bacșișul are tranvaiu, tren, vapor automobile, vagoane disponibile în orice moment pentru export și încărcat diferite mărfuri, libertate la vama, cupeu special, intrare liberă, drum deschis la toate birourile dela C. F. R., drept de pat-vagon fără greutate limitată, cameră la hotel, favor la R. M. S. la fabrica de zacherlin, la distribuirea istoricelor permise și a istericalelor nepermise.

Nu e ușe să nu o deschida, nu e cerere să nu i se împlinească și nu e conștiință să nu șovăească în fața acestui beizadea, care e mai tare în meserie chiar decât iarba fiarelor. Nici Scaraoschi n'ar fi în stare să se schimbe în atâtea feluri ca acest mojiș, ajuns la rangul de noblete în epoca muncii, cinstei și legalității. Intre jandarm și țaran se face puiu de găscă friptă, între «supirior» și răcan se face corfă de struguri ori pasăre domestică, între Moriș și magazinerul C. F. se face monedă sclipitoare, între șefii de gară și negustorii de grâu se face chitanța de-a Băncii naționale iar între funcționari și partide să schimbă în mai multe feluri chiar decât cameleonul.

Mai zilele trecute un biet cetățean plătitor de dare și iubitor de soacră, în urma strânselor legături diplomatice între el și fabricanta nevesti-si, a primit dela aceasta din urmă drept cadou 20 chilo de ciapă, 10 de praz, 50 de fasole și 15 de mere pădurețe, împachetate fiecare spe-

ciilitate în pachet separat, a vrut să le predea la bagaje dar glacialul magaziner pretindea de fiecare pachet bilet de tren, de fiecare chilogram din pachet un 1 leu și cincizeci și de fiecare punere de mână pe vegetalele trufandale câte cinci lei pentru hamal. Căci, — după spusa domnului magaziner, — calea ferată e instituția statului și o instituție care nu progresează prin încassarea dărilor pe praz și pe mere pădurețe înseamnă că stă pe loc. A fost destul o bancnotă magazinerului, una șefului, alta portarului și alta cassierului ca tot patriotismul «des-interesaților» slujbași față de C. F. R. să se topească ca ceara de para focului.

Bacșiș, bacșiș, mult discutat, mult căutat și mult depravat Bacșiș, mare e puterea minunilor tale în țara românească. În carul triumfului te poarta toți cari au trebuința de tine: generația îmbobocită înainte de războiu de-a dreapta îți cântă osanalele iar novicii crescuți sub aripile, tale în vremea fierberii sufletului nostru, îți trag carul către ograda vieții publice.

Cum îți-aș trage și eu sfoara către cea mai înaltă furcă din țară ..

Topcius,

Incă una.

Pe când umblam și eu prin țară
De-un picior descult de-unu 'ncălțat
Loveam în lături fără sfială
Și nu mă gândeam că v'a fi păcat,
Pe când umblam și eu pe sate
Cu traista'n băț ca orice calic
Caliceam totul ce'mi ieșea 'n cale
Și porc și câne și om de nimic,
Pe când trăiam ca tot creștinul
Cânilor frunze și-i hrăneam
Băgam la bețe'n roate la care
Iar cărașii îi caliceam.
Acum când toate mi-se 'nfundară
Lăsați năravul cel de calic
Schimba-i chiar firma cea de la poartă
Și m'am făcut un «Om de nimic.»
Am doctoraturi de multe feluri
Impart rețete chiar pe nimic,
La toată lumea care le cere
Să țină minte c'am fost calic. —

Chimu.

Afurisena a IX-a

*dăruită acelor arândasi cari storc
câte zece piei de pe fărcaț iar recolta
o speculează de 10-ori într'un an.*

Bureți să vă crească pe
coarnele plugului, ziua să vă cer-
tați cu nevestele iar noaptea soa-
crele să vi se arete în vis.

Când vă va fi mai dor de
lapte să vă mulgeți boii iar
seroafele să vă fete executori
de dare.

Ochi de găină sau bătățuri
cât ouăle să vă crească pe tălpi
iar când va ploua, în loc de pi-
cături de apă, să vă treziți cu
sudoarea acelor cari v'au lucrat
gila.

Povestea gurii.

Zice-se că era odată un oa-
re-care, nu știu cum îl chiama
un naționalist întecat din graj-
diul lui Tisza Pișta, care și fă-
ră parale juca hora ursului pe
lângă drumul de țară într'o co-
mună destul de împopulată. Cât
își lungea acest sârman oare-
cine botul de frumos, când și-l
scotea din miera unguerească
«Az Est» unde se scria pe acel
timp despre înfrângerea arma-
telor române. Pe mulți i-ar fi
trimis Domnia Sa cadou prete-
nului său Tisza, dar nu prea
avea motive, din cauză că nu
vedea mai departe, decât până

la vârful nasului. Cerut-a milă
din ceriuri și s'a dat lui, cerut-a
procuror dela tribunalul Sibiu
spre a cerceta locuințele celor-
ce nu adereau cu partidul lui
Kosuth etc. dar vâi lui, nu i-a
fost rânduit să poată vedea pe
cei-ce Dsale 'i miroseau a «An-
tipatrioți» ca Dna Pop etc., a-
colo. unde se va vedea pe sine
mâne poimâne. — Prin multe
a trecut, de puține s'a lovit, dar
de când a răposat în Dnul stă-
pânul care-l purta de lanț, i-a
scăzut gura, care până atunci sta
să'i ajunga până la urechi și a-
cum face ca porcul în cucuruz.
Nu'i păcat de ei ca de potcoa-
ve, căci au fost noua când a
scăpat din mână stăpânul-sau.
O singură scăpare ar mai fi
pentru ei: să aprindă țamăle în
grajd și să se acate în arborele
cel mai înalt, căci sufletul 'i va
sbura atunci până la Budapesta,
iar ramașitele aeriene le vor
curăți de păcate paserile ceriu-
lui.

Mă lăchîn cu sanatoasa

Ch, Radumăchiană,

Chiuțuri cu strânsături.

Decât cu boi și cu junci,
Mai bine cu buze dulci;
Decât cu boi și cu vaci
Mai bine cu buze dragi,
Decât cu vaci și cu boi,
Mai bine cu buze moi!

Cine drac a mai văzut,
Iarbă verde sub părete,
Un drăguț la două fete,
Iarbă verde prin ocol,
Două fete cu'n fidor!

Uită-te mândro și vezi
Pentru cin' somnu și-l perzi;
Pentru'n drac cu ochii verzi,
Dar nu's verzi nici mohoriți
Fără cumu-'s mai urăți;

Dute bade și'mi dă pace,
Că dragostea ta nu-mi place,
Că tu seara mă iubești,
Ziua-n sat mă povestești!

Hai mândro până la poartă
Nu dormi, dormirea-i moartă;
Sloboade-mă mândro'n casă,
C'afară ploauă de varsă!
Eu nimic n'am de cerut,
Numai apă de beut
Și gura să fi-o sărut!

Mândro mândrulișă mea,
Ne-am fost dragi și ne-am urât,
Dar cine ne-a despărți
Fiei moarta de cuțit;
De ne-a despărți vro fată
Fie-i moartea acățată;
De ne-a despărți fecior
Fiei moarta de cosor!

Auzit-am, auzit,
Că mor oameni de urât;
De urât nu moare nîme
Dar moare că n'are bine,
Și eu trag destul urât,
Dar de el tot n'am murit!

Auzit-am, și știu bine
Că te lași mândro de mine,
Lasă-te cu Dunezeu,
Că mie nu-mi pare rău,
Că doar un pas voi pași
Și ca tine-mi voi găsi,
Și doar un pas voi călca
Și ca tine-mi voi afla,
Mai din vișă și sămânța,
Nu ca tine-o gărgălișă.

Rele's Doamne frigurile,
Da's mai rele dragostile,
Că de friguri bei și mînci,
Dar de dragoste te stîngi,

„Atacare în posesiune“.

Țăranul: Domnule părinte am venit să-ți spun că eu dau pe frate-meu în judecată.

Preotul: Pentru ce?

Țăranul: Fiindcă mi-a făcut atacare în posesiune.

Preotul: A intrat cumva cu plugu în brazda ta, ori ți-a luat vr'un loc pe nedrept?

Țăranul: Ba nu, da aseară m'o pălit cu glăja 'n cap de era să-mi spargă capul...

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

La ora de religie învățătorul întreabă pe un elev:

— Pentru ce a gonit Dumnezeu pe Adam și pe Eva din Raiu?

— Penitrucă n'au plătit chiria,
— răspunde elevul mulțumit că a știut lecția.

La un restaurant, dintr'o gară un bătrân craidon privește la niște pupuțe de fete cum rîd de cu poftă și cum beau cu și mai mare poftă. Gîndindu-se cu ce viteză mergea în tinerețe pe linia ferată' a dragostii, a exclamat nemîngăiat:

— Avea el Alexandrescu pe vremuri patru tovarăși nedespărțiți: Vinul, voia bună, muzica și dragostea. Astăzi însă singur vinul să mai ține în viteza cea veche. Ceialalți tovarăși au cam slăbit-o de mult.

Un țăran bogătan, voind să-și reguleze bilanțul pentru lumea cealaltă, s'a dus la primărie să-și facă testamentu.

— Te rog domnule notar să-mi faci testamentu!

— Cui lași averea? — întrebă notarul.

— Sufletul îl las lui Dumnezeu și toată averea o las unei mănăstiri,
— răspunde bogătașul țăran.

— Bine fătul meu, — răspunde notarul. Una-însă să știi: Eu nu cred că Dumnezeu va primi moștenirea ce i-o lași. Mai bine lasă Dumneata sufletul la mănăstire, căci și așa călugării n'au, suflet dar au avere destulă, iar averea las-o școalei, care are suflet destul, dar n'are avere.

Scântei din cremenea lui Amnariu.

Unica formă în care negustorul spune adevărul e — minciuna.

*

Nu mîncă mai mult decît poți mistui ca să nu-ți strici stomacul, fiindcă orice om înțelept are nevoie de un stomac sănătos sub regimul «muncei, cinstei și legalității.»

*

Mulți indivizi scăldați în ape străine și ajunși din mila milosteniei românești în posturi înalte se laudă la fiecare ocazie că sunt nobili, că sunt porodițe de boieri, de magnați sau de alte jivine. Și catării țin la originea lor nobilă și sunt mândri că strămoșii lor au fost cai, dar pentru acea ei tot măgari rămân.

*

De ești cumva gazetar la «România» din Cluj, înainte de culcare mai cugetă odată la faptele tale și bucură-te dacă ți-a reușit minciuna.

*

Dacă în România un român își deschide vr'o zarafie, Ovreei cer intervenția Antantei pentru ca să nu li se nimicească existența.

*

Mulți scriitori, când ar mirona finea opurilor lor, mai bine le-ar lăsa netipărite!

Din cele auzite.

Învățătorul: Ia spune-mi tu Miteo care e cel mai bogat om din lume?

Elevul: Librarul, fiindcă el strângere cei mai mulți bani dela copii.

Învățătorul: Dar oameni săraci cunoști tu?

Elevul: Cunosc. Oameni săraci sunt învățătorii, fiindcă ei nu au prăvalie de cărți ca să strângă atâția bani.

Pedagogie modernă.

(După teoriile lui Kant, Spencer și Pestalozzi.)

Elevul. Aoleo domnule învățător, mai lasă și pe mâne, că azi n'am nimic pe dedesubt și mă ustură prea tare...

CHIMULUI...

Doctore de buzunare
Cei de capul dumnitale
Caci eu când țiam cerut sfat
Te-am crezut mai învățat
Dar văd că m'am înșelat
Vad că te-arăți supărat
Dece Magul l'am uitat
Dar nice eu n'am ce face
Dacă mii de Mag nu'mi place
Din Mag fată n'am voit
Far un pretin am dorit
Și nici prietin n'am aflat
După cum am așteptat
Tochmai pe urmă am aflat
C'ai fi bun dar ce păcat!
Ești doctor de buzunare
Și știi batjocori tare.

Ai fi bun doctor pe sate
Nu de buzunare frate
Că ne-ai scoate de la toate
Mai un sfat mai o mâncare
Mai o zeamă de chim tare,

Dar să mai lăsam astea
Și să începem altelea
Chime m'iai fi dat tu mie
O fetița mai șășie
Pe-aceasta n'o pot lua
Caci văd că i-ai zis «câtea»
Și mi co fi și prea prea
Ține-o pentru dumneata
Să-ți păzească lanurile
Unde-ți fabrici măturile
Imi scrii că se hamăește
Și pe mine mă voește
Hamăește săraca
Că n'are ce mai mânca
Și când face hau hau hau
Inseamnă mâncare vreau
Și când face ham ham ham
Strigă de mâncare n.am.

Și-ți mai scriu la primăvară
De mai hamăește iară
Și vrei să te scapi de ia
N'o mai da la nimenea
Cumpără-i troacă de fer
Și d-ai drumul sus la zăr,
Și de cumva vei cerca
Să mai faci încă una
Cum ai făcut peacea
Am să-ți cetesc pravila
Incai cum îi datina.

Ion Tilișcanu,

In rariște.

In rariștea de lângă vîi
Te-așteptăm prietine să vîi
Să tragem înc' un joc de cărți
Pe iarbă 'n umbră de acați
Noi suntem trei cu tine patru
Vom trage un joc cum n'a fost altu
Vr'un ramșli ferbli vr'o maca
De nu ne știe nimenea.

Ch. Cr. J. J. J. J.

Intrebare cu răspuns.

Invățătorul: Câte degete am eu la o mână Irimie?

Elevul: Cinci.

Invățătorul: Fa o asemănare între cele cinci degete și între diferitele clase de oameni.

Elevul: Degetul cel mic sunt eu, fiindcă sunt cel mai mic și trebuie să ascult de toți. Degetul inelar e domnul învățător de gimnastică, fiindcă el ne învață la inele. Degetul mijlociu e domnul protopop fiindcă el mijlocește intrarea oamenilor buni în rai. Degetul arătător sunteți Dumneavoastră, fiindcă îmi arătați întotdeauna locul unde să mă pun în ghe-nunchi iar degetul cel mare e domnul revizor, fiindcă de el și domnul învățător știe de frica.

Știri telegrafice.

Agencia: Tepeș.

aduse în cărcă de „Puiul calicului”

Sibiu. Decând prețurile în piață sunt maximale iar lucrătorii nu pretind decât minimumul, am ajuns să vedem cum minimumul de plată e de 10 ori mai maximum decât maximumul pieții. Nici chiar Marx n'ar fi cugetat să poată ajunge la un așa mare marx-imum de „minimum.”

Cluj. „Cartea Românească,” pătrunsă fiind de idealul răspândirii cărților românești cu ajutorul „Băncii românești,” a înființat în Cluj un mic „templu de desfacere națională.” Idealismul Cărții Românești, care din an...otimp în anotimp urcă prețul cărților nevândute cu câțiva leișori la bucată, e mai de preferat decât idealismul bietului autor de cărți, care

și vinde manuscriptul, rupt din năcăjitul suflet pentru chiria de pe-o lună. Bornemisa cel puțin de data aceasta s'a convins că idealismul nu-l poți clădi numai cu «Pietrele» propriului tău templu.

Orăștie. Fiindu-i frică de in-vazia nighistorilor, cu și fără perciuni, lelea Orăștie s'a prefăcut bolnavă de boala lipsei de locuințe. Primarul, — care e gristotăru întregii familii o-răștience, — atâta a lecuit la boala babei până când din prefăcătorie s'a făcut boală adevărată. Astfel lelea Orăștie s'a trezit pe lângă boală și cu renumele de oraș mare, cu evacuări forțate.

Bungard. Un consorțiu englez a început construirea fabricii de marmeladă din castraveți.

Porcești. Măritul senator de Brad, — întorcându-se prin acest

fost punct vamal, — s'a oprit câteva zile, în vederea ținerii unei conferințe de filologie despre cuvântul „Porcești.” Brădenii, aflând despre popasul protectorului lor, ia trimis o telegramă de des-interesată aderare, felicitându-l pentru hiperzelul cel depune în aflarea originii unui nume care ne amintește nobile descendențe. La transcriere domnișoara dela poștă — uitând pe semne regulele ortografice ale academiei, — a transcris adresa telegrammei astfel: **Măriei Sale dlui senator de Brad în Porc ești.** Fatală greșală de deschilinare a silabelor...

Galeș. Părintele Răchișan anunță că în curând se vor începe în arenele romane ale Galeșului luptele neroziane (adecă neroniane) între Sfinția Sa și „Puiul Calicului. Chimu va făcea pe clovnu. Intrarea va fi liberă.

Sebeșul-Săsesc. Drept recompensă pentru mult prețuitele merite electorale aflăm că Mangrificența Sa Sergie va fi numit episcop la noua [venire] înființând episcopie a Sebeșului. Panegiricul de instalare va fi rostit [la vremea sa] de vicariul Tulbure...l de Biharia.

Săliște. La nașterea mult așteptatei cooperative au venit prea multe moașe, — care de care mai experte, — și astfel biata cooperativă a rămas cu... eevatorul netăiat. Până când să se desbată cel mai întepenit punct al multelor puncte de desbateri, singuraticii, — cari sunt cooperați cu propriile lor băeri dela pungă, — cam golesc hambarele „fraților” și cam umplu registrele comisiei de aprovizionare cu vagoane „pentru Săliște” [cari nicicând nu sosesc în Săliște]. Stând astfel lucrurile nu va fi mirare când ne-om trezi că maestrul Miha va pune pe note marșul funebru al cooperativei, intitulat: „Când e așa, nu e ac, iar de-i ac, nu este așa”...

Poiana. La liceul clasic de se va înființa în Poiană vor fi numiți următorii profesori: Ion Vonica [Dumitraș] la joc și gimnastică; Const. Fântâna [Găluțu] maestru componist și conducător de cor; Băjea Rădulea la științele clasice iar Șerb la metafizică și metamsihoză. Ceilalți titulari de catedre vor apărea cu timpul în Monumentul... Calicului.

Cugetări adânci.

Omul de naștere nobilă, nici-odată nu și suflă nasul cu degetile, și, numai în cazuri extraordinare fură linguri de argint!

Bărbatul, din care nevasta a făcut pantof, sau tăpălașa lui Isaia-dănțuește, nici-când nu va afirma: acum fac asta, apoi fac cealaltă, fără adaosul: «Dacă vrea nevasta!»

Explicare după natură

— Ei băeți să-mi spuneți care știți ceva despre oul lui Columb?

(Băeții tac cu toții).

— Măne să veniți fiecare cu câte-un ou, ca să vă pot explica despre oul lui Columb.

Lui I. Bearachiu.

Sarac Cioarec petecit
Mult ai mai fost calicic
Multa lume-ai înșelat
Până când ți-s'a 'nfundat
Și-ai rămas în șanț de drum
Cu mintea-ți cea de nebun
N'ai fost vrednic o para
Cu toată prostia ta.
Lumea te-a scos din mocirlă
Și-acum pleci să cersești milă
Să-ți cumperi minte de-un ban
La capul de porțelan.
Zdreanță ruptă, coate goale
Nu mai umbla după poale
Căci poalele nu's de tine
Și te-or face de rușine.
Bostan crud, minte turtită
Nu mai bea țuica din litră
Ci o bea din păhăruț
Și nu mai umbla desculț.

Chimu,

Famfara calicilor.

Urlă câinii a pustie
Boii cântă la tropare
Popa flueră a lene
Nu sunt nu sunt sărindare,
Bivolele parfumate
Joacă Walstep și boston
Iară cioara se pudrează
Sus pe casă lângă horn
Vacile cu tocure 'nalte
Calc'a lene pe domnie
Maimuca dela oglindă
Iși așază-o pălărie
Cântă popa dūs pe gânduri
Trec în viață toate cele
Iară lumea secundează:
Nu's vopsele, nu's vopsele;
Cântărețul dela strană
Trage mereu din vioară
Cine'l acompaniază?...
Nu's crețari în punga goală.

Chimu.

LA NOI.

(continuare)

La noi în Gurarâului
E o uzină mare
Unde se fac corfe și treci
Ce te pun în mirare
La noi în Bungard să vedeți,
Minune colosală,
Se fac aicea castraveți
De-alimentăm o țeară;
Pe vatra Ghevei să vegheți
Minuni ne-pomenite
Căci domnișoare sunt la curs
Ce vor să se mărite.
La noi pe țara cânelui
Pe la Vărăghia-mare
Basaghesc nyelvu românesc
Și'n pustă pe hotare,
Iar bănațenii cari au fost
Sub drzala maghiară
Se simt mai dobro 'n casa lor
Aici în noua țeară.

(va urma),

C, Țineminte.

Altă modă.

Colea'n vale la izvoară
S'a ivit o domnișoară
Cu părul lăsat pe spate
Cu buzele colorate,
Cu ghete cu tocure 'nalte
Pudrată pân' după cap
Cu o rochie de sac
Pașește 'nainte doi
Și-apoi unul înapoi
Ori îi beată ori îi proastă
Ori îi șută ori îi toantă
Căci vopsele ca pe ea
N'am mai vâst în viața mea.
Colo'n vale 'n poeniță
Se vopsește-o coconiță
Cu roșală de pe flori
Să le placă la feciori

Chimu,

Grandoman. —

Pe când umblam cu traista goală
La multe toate mă gândeam,
Purtam un cățeluș de sfoară
Și tot mereu îl mângăiam:
O cățelușul meu cuminte
Nu cumva ai mânca plăcinte,
Căci eu înghit în sec cu jele
Și mă gândesc mereu la ele...
Iar când gătai și cel din urmă
Crețar din buzunarul mi gol
Vându-i și cățeluș și sfoară
Și-am mai rămas cu traista goală.

Chimu.

Ronca ca dașca.

Aorde mo purade!
 Ja la benga, toți afară
 Lăsați somnul pan' deseară
 Dați o roată 'n jurul meu
 Sa 'nvățăm de Dumnezeu
 Haidați să va povestesc
 Tatăl nostru țigănesc
 Voi cu toții s'ascutați
 Nici din ochi să nu mișcați
 Ca hall-cum nu'l învățați.
 «Devla, devla maltrada
 Giama deles cordova
 Pale ciuta pale muta
 Pale jucales cucuta,
 Dada nostru 'nciorecat
 Da-ne nouă de mâncat,
 De toate v'oiu da
 Dar tocana ba.
 Scurta și-e coaga
 Lungă și-e fuga
 Ciricle angliuș more Amin.»
 Cin' nu'l știe până mâne
 Să nu dea față cu mine
 Că'i stărm capul ca la pui.—
 H'acum h'ocinașile
 Vi-le spuii. mo purade:
 «Ucinașca dașca
 Damule radașca
 Pune șeua pe găina
 Pleacă în sat după făină,
 Nu fura nu cărcoda

Dabuțe primejdia,
 Și'l trazește precesta
 Pe cari nu le-o 'nvăța.
 Și-acuma v'oiu spune halte
 Mai sfince ca halealalte,
 Voi până historisesc
 Sa 'nghițiți mereu în sec.—
 Crez în balmoșul hăl bun
 L'aș mânca de-ar lăsa fum
 Și n'aș zice nici o vorbă
 Pan' aș face burta dobă
 Și'n mămaliga cu lapte
 Să am aș mânca ca șapte
 Și'n borșul hăl țigănesc
 L'aș mânca dar nu 'ndrăznesc
 Cam mâncat odată bine
 Și-a fost vai și amar de mine
 Dracu era să ma ia
 Și-a fost vai de burta mea
 Și într-o sfântă preacurată
 Clisă de hai papricată
 De-aș avea un dărăbuș
 Aș sari pe ching desculț
 Și 'ntru cartaboș prea sfânt
 Dela nas pân la pământ
 Ja la benga, molțepoare
 Ca nici oțăr nu v' dau
 Pe tot îl mînc iac așa
 Tulai măiculița mea.
 D'apoi brânza sfântă'i oare
 Și carnea friptă'n unsoare

Și hirinca și salama
 Și făsoiul și tocana
 Și ouale hăle fripte
 Și grămada de plăcinte
 Castraveții hăi acri
 Vai mânca-le-aș bune ar hi.

Colo'n vale.

Ed. II-

Colo'n vale lângă moară,
 Lângă moară lângă sat
 Coconița cea frumoasă
 Se vopsește ne'ncetat
 Eu îi spun să se mai lase
 Că e mândră de-ajuns
 Ea pițigăiat mă 'ntrebă
 Spune-mi roșul cum l'am pus
 Îi răspund că foarte bine
 A pus roșul cel frumos
 Ins-a pus prea mult, căci pare
 A pornit pe barbă'n jos,
 Iară ne'ru de sprâncene
 A pornit pe frunte'n sus
 De-i da o înfașurare
 Ca la pumnul cel de urs.
 Coconița cea frumoasă
 Zice c'un glas răgușit:
 Nu cunoști moda cea nouă,
 Nu te pricepi la vopsit;
 Iar eu îi răspund cu grabă
 Nu cunoști moda de azi
 Coarne lungi să-ți pui în frunte
 Și-o talangă la grumazi.

Chimu.

Unui amic.

Armeanul când n'are lucru
 Își strică 'n casă cuptorul
 Iar țiganul când e gazdă
 Dă pe povăuitorul.

Fă și tu iubite frate
 Precum fac oameni buni:
 Ia-ți carnetul dela capăt
 Și mai șterge din minciuni

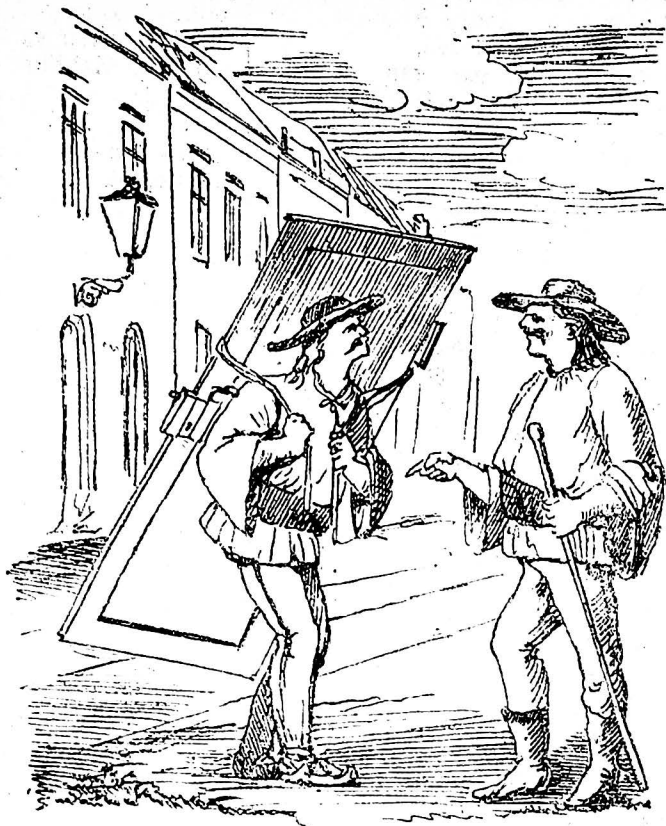
Dlecel

DE MULT.

De când știu goli păharul
 Mi-am vândut boii și carul,
 De când îmi place beția
 Mi-am vândut toată moșia.

De când mă știu pudra bine
 Nu mai am haine pe mine
 De când folosesc vopsele
 Nu mai port hainele mele

Chimu.

Fiecare cu partea lui

Ce ți-a venit vecine să pleci delungul uliții cu ușa în spate?

Păi stai să vezi! Mai adineauri m'am luat la ceartă cu melița de nevastă-mea. Cum șed în căsile ei, m'am pomenit numai că îmi arată ușa zicând: „Casa-i a mea ușa-i a ta.“ Așa că am plecat și eu în lume cu ce e al meu...

A sosit

o mare cantitate de plăci de școală (täblițe), creioane de piatră, creioane fine, bureți de tablă, caete (ediția Casei școalelor) precum și alte articole școlare cu prețuri ieftine la **Librăria Săteanului**. Sibiu Str. Ciznădiei Nr. 1.

Pentru cei mici și buni de Ilie Marin și Comoara copillor. Două broșurele cu poezii morale și drăguțe precum și cu povești frumoase, cari au apărut acum în editura «Librăriei Săteanului» și se vând: prima cu 50 bani bucata; a doua cu 25 bani. Revanzătorii primesc rabat. Aceste broșurele, menite să înobiliteze inimile tinerelor noastre mlădițe le recomandăm cu toată căldura domnilor învățatori spre a le răspândi printre elevi.

Se pot comanda la Librăria Săteanului în Săliște precum și în Sibiu.

Abonați cu toții, cetați și răspândiți

„PUIUL CALICULUI“

Domnii învățatori

sunt rugați ca la orice comandă de cărți didactice și articole școlare să se adreseze Librăriei Săteanului Sibiu, Str. Ciznădiei Nr. 1 care servește prompt și cu prețuri ieftine.

La Librăria Săteanului Sibiu Str. Ciznădiei Nr. 1 se poate comanda ori și când:

Abecedare și cărți de cetire pentru școlile primare precum și diferite manuale pentru licee și școli medii se pot comanda chiar și prin poștă.

Mare depozit cu creioane, penițe, plicuri, blocuri de desen, caete, hârtie, gumă, cerneluri, cu prețurile cele mai ieftine.

Revanzătorii primesc rabat.

Se caută

o servitoare. A se adresa la Librăria Săteanului din Săliște (jud. Sibiu).

„Calendarul Calicului“

va apare pe la sfârșitul lunii acesteia și va cuprinde, lângă partea calendaristică, și un bogat material plin de haz pișcător și veselie nesfârșită.

Toți aceia cari doresc să aibe mai multe exemplare pentru a le desface la alții, precum și domnii depozitari cari doresc să vândă acest calendar, sunt rugați a ne aviza din vreme despre numărul calendarelor cari le trebuie spre a putea fi serviți la vreme. Comandele sunt a se adresa la „Librăria Săteanului“ Săliște (jud. Sibiu) sau la „Librăria Săteanului Sibiu. Str. Ciznădiei Nr. 1.

Anunțuri

pentru „Calendarul Calicului“ pe anul 1921 se primesc la administrația revistei în Săliște precum și la „Librăria Săteanului“ Sibiu Str. Ciznădiei Nr. 1.

Cercetați cu toții noua întreprindere românească

LIBRĂRIA SĂTEANULUI

!!! SIBIU !!!

Str. Ciznădiei Nr. 1 (în centrul orașului).

Casă de editură. Cărți didactice, literare, științifice și bisericești. Depozit de ziare și reviste. Recvizite școlare, depozit de hârtie, plicuri, articole de papetărie, diferite tablouri.

Primește comande pentru bilete de vizită, de logodne, cununii, invitări, necroloage etc. Agenție teatrală. Depozitul imprimatelor administrative. Primește tot felul de lucrări tipografice. Primește abonamente, anunțuri etc. pentru revista umoristică „Puiul Calicului“ și pentru gazeta săptămânală „Cuvântul Poporului“ din Săliște

Librăria Săteanului din Săliște rămânând o expoziție a Librăriei Săteanului din Sibiu va servi și de aici înaintea onor. Sa clientelă. Tot așa tipografia va executa și pe mai departe orice comande de tipografie.